

כיצד פרק שני יבמות

שומרת יבם יבם שקודם אחיו את אחותו כו' - אר"י דווקא קודם
אומרים לו המזון מלישא משום דבשעת נישואין נראה

כעושה אחות וזקוקה אבל אם נשא כבר שהיא אשתו גמורה פקע לה
ויקנה לגמרי ואין לר"ך להמתין מלבבול דווקא קודם אחר נפילה כדמוכח

בהולדו (למזון מהו) וכן דבקיודם בחיבור
יירי דמזיק עלה מהא אשתו מותר

ביבמתו משום דהוא יבמה שבותרה
וגאסרה ומורה והותרה אבל אם

קודם בהיתר קודם נפילה שלא היטה
אחות וזקוקה בשעת קידושין א"ל

להמתין כלל: **אומרים** לו
המתין ואל"ס למה לר"ך להמתין

דכיון דקדשה פקעה לה ויקנה לגמרי
כדמוכח בפ"ד א"חיים (למזון כתיב וכו')

גבי הא דא"ר אלעזר מאמר לב"ש
אינו קונה קנין גמור אלא לרשות

בלרה בלבד א"ר אבין אף אף גמי
טינה לב"ש אומר יקיימו דיעבד אין

לכתולה לא וא"י ס"ר דמאמר קונה
קנין גמור זה יעשה מאמר ויקנה ויקנה

וזה יעשה מאמר ויקנה ומאי קושא
אפי' קני קנין גמור הא אמרי' הכא

לר"ך להמתין בקידושין דלורייתא
ולפי מהו דפרישית לעיל (ב) דמשה

חביב לר"י בן בתירה שחלה א"ס
וי"ל דר"י בן בתירה רסבר יש ויקנה

אין הקדושה מפקיעים הזיקה אבל
ר' אבין סבר אין זיקה ולא אכור

לייבם אלא משום ביטול מלות יבמין
ולפיכך פירך אי מאמר קונה לב"ש קנין

גמור זה יעשה קנין גמור ויקנה וזה
יעשה מאמר ויקנה ויקנה ויטולים לעשות

ע"י שליח בבת אחת דליכא ביטול
מלות יבמין והא דשרי הכא לקיימה

אפי' לרבי יהודה בן בתירה ובפ"ד
חזין (ג) שטייה נשואים ב' אחיות

דליידי לעיל קמי' סיפא קדמו וכנסו
דיליאו אר"י דשאני גבי ד' אחים

שהאחיות לא היו באות לעולם כלל
הישר שכל אחת אחות וזקוקה אבל

היכא דאחיה יבמה אחיה לכלל
הישר לאחר שיעשה אחיו מעשה

לא התמידו האוליא: **דאי** דרב
מאי: ואל"ס דבסוף פ"ק דכתובות

(דף י"ב) כמי אמרי' הא דרב יהודה
דשמואל היא ולא פריך דאי דרב מאי

וי"ל דהכל משמע דרב יהודה משמיה
דרב קאמר לה דקאי ארב הונא

דקאמר משמיה דרב שומרת יבם
שמה מותר בחמה:

משכחת לה בחד אחא: ואל"ס
לעיל בפ"ק (דף טו: וכו')

בשמעיה דלוי קאמר בפלוגתא
לא קמיירי ופריך והא א"ר אושעיא

חלוק היה ר"ש אף בראשונה הא לרבי
אושעיא גמי משכחת לה בחד אחא

ולפסור לרסה ולרה לרסה כמי
משכחת לה למאי דלמר למזון דמורי'

ר"ש בזיקה שני יבמין דלאו ככנוסה
דמאי וי"ל דמתני' דפרקין אחא

לפרטי פריקין קמא דקתני כילד אשת
אחיו שלא ה"י בעולמו ולר' אושעיא

דחלוק ר"ש אף בראשונה ע"כ מתני'
דפרק קמא איירי בפלוגתא

שמה
וחלף לשניה יבומי תרייהו לא דלמא

שומרת יבם - ממהנת לייבום יבמה: **שקדש אחיו** - של יבם את אחותה
אחר שפלה זו לפניו: **אומרים לו** - למארכ המזון מלכנס לפי שאחוס

זקוקתך היא: **עד שיעשה אחיד מעשה** - עד שיביע אחיד את היבמה
ותפקע זיקתה ממך אלמא זיקה אסרה לאחוסה: א"ל - רב יוסף

לאכזי וחי משמיה דרב שומרת מאי
תורה און

שומרת יבם שקדש אחיו את אחותו - משום
ר' יהודה בן בתירה אמרו: **אומרים לו** - המתין

עד שיעשה אחיד מעשה - וי"ל שמואל
הלכה כר' יהודה בן בתירה א"ל דאי דרב

מאי: א"ל קשיא דרב אורב, דלמא אמוראי
נינהו ואליבא דרב? כיון דאיתמר משמיה

דשמואל בהד"א ומשמיה דרב כאמוראי לא
שבקינן משמיה דשמואל בהד"א ומוקמינן

באמוראי ואליבא דרב, אמר רב כהנא:
אמריחה לשמעתיא קמיה דרב וכו'

מנהרדעא אמר אתון הכי מתניתו לה
אנן בהדיא מתנינן (ה) אמר רב יהודה

אמר שמואל שומרת יבם שמתה אסור
באמה"א אלמא קסבר יש ויקנה ואודא

שמואל למעשה דאמר שמואל הלכה
כרבי יהודה בן בתירה וצריכי' דאי אשמעינן

יש ויקנה הא ה"מ בחד אבל בחרי לא,
קמ"ל ואי אשמעינן הלכה כר' יהודה בן

בתירה הא ה"מ מחיים אבל לאחר מיתה
פקעה לה ויקנה קמ"ל דיקנה בכדי לא פקעה:

מתני' שני אחים ואם אחת אחיהם
נשאו את אחת אחיו ואח"כ נולד להו יבם

ומת הראשונה יוצאה משום אשת-אחיו
שלא היה בעולמו והשנייה משום צרתה;

עשה בה מאמר ומת השניה חלוצת ולא
מתייבמת * ר"ש אומר מייבם לאיון מהן

שירצה או חלוצת לאיון מהן שירצה:
אמר * ר"ש אומר דמאמר חלוק היה ר"ש א"ר

בראשונה קמא? מדקתני משנה יתירה:
בבא * ר"ש אומר למאן קתני לה אילמא

לרבנן השתא יבם ולבסוף נולד רבי אשכחה
בהתירא אשכחה, אמרי רבנן, נולד ואח"כ

יבם מביעיא, אלא לאו לר"ש איצטרדין
ותנא רישא דהודיעך כתיב דר"ש ותנא

סיפא דהודיעך כחן דרבנן, וכדון הוא
דנפלו דר"ש כר"ש אלא נטר להו דרבנן

עד דמסיימי למילתייהו והדר פליג עלייהו;
אלא אשת-אחיו שלא היה בעולמו לר"ש

הכי משכחת לה? בחד אחא זמית-ונולד
לו אח אב"מ בחרי ודאי יבם ולא מית-

בשלמא יבם ואח"כ נולד כי אשכחה
בהתירא אשכחה, אלא נולד ואח"כ יבם

מאי מעמא? קסבר יש ויקנה וייקנה = בכנוסה
דמאי מתקבץ לה רב יוסף השתא ויקנה

ומאמר * ר"ש אומר לר"ש אי בכנוסה
דמאי או לאו בכנוסה דמאי, ויקנה לחודה

אחיו - משום שלש נשים נכריות ומת אחיו מת
ועשה בה שני מאמר ומת אחיו חלוצת

ולא מתייבמות שנאמר ומת אחד מהם
יבמה יבא עליה מי שעליה ויקת יבם

אחד ולא שעליה ויקת שני יבמין בני
שמעון אומר מייבם לאיון מהן שירצה

וחלף לשניה יבומי תרייהו לא דלמא
מבית

נתייבמה לא פקע זיקתה מן השני ולרסה חלוצת דלית ליה הך דרסה דלית ליה
הרי היא אשת שני ואין כאלו זיקתה

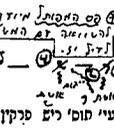
הרי היא אשת שני ואין כאלו זיקתה
הרי היא אשת שני ואין כאלו זיקתה

הרי היא אשת שני ואין כאלו זיקתה
הרי היא אשת שני ואין כאלו זיקתה

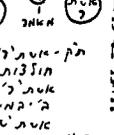

Handwritten notes in the left margin.

Handwritten notes in the left margin.

Handwritten notes in the left margin.

Handwritten notes in the left margin.

דא אושעיא חייב טימן
קבט טעמ' ה':

ג' ב' מ"י פ"ז מלכות
יבום כלל' ח' מתן
עשין נה טו"ש א"י
טימן קבט טעמ' ה':

חוספות ישנים
מאי טעמא דקסבר יז
זיקה ויקנה ככנוסה
והאי דקאמר בחרי ולא
ייבם ולא מית משמע
דאי זיקה דאי זיקה
ככנוסה אפי' לא יבם
פיו כתיב יבם כיוון
מאז דלא מית אלא
במית זיקה כיון ככנוסה.
ואפי' כיון דזיקה כיון
ככנוסה אחרי מקצת
במתני' יבם כלא
יבם מתי שריא טעם
ל"י טעמון דכתיב טעם
יבם וחל"ס וילד וי"ל
יבם כיון יבם טעם דמסרה
ככא אשת אחיו שלא היה
עשה מאמר ויקנה ויקנה
וקאמר דכלתו דפרקין קמא
וקאמר דכלתו דפרקין קמא
והי לא יבם לא משכחת

Handwritten notes in the right margin.

Handwritten notes in the right margin.